

Ще мя умори.

Ази щж умрж

Отъ жалбж, безъ вѣсть

Въ пролѣтиж порж,

Безъ милость злочестъ.

Щж загниж азъ,

Отъ тебъ отделенъ,

Като прѣсенъ цвѣтъ

Въ зоры осланенъ.

Тебе на свѣта

Ази бѣхъ избралъ,

Съраце и душж

Теби бѣхъ прѣдалъ.

Прежалъ мя ты!

Но, ще помнѣ азъ

Твойтъ драгости

И на смъртнй часъ.

И у гроба чакъ

Споменъ ще живѣй;

И прахтъ ми пакъ

Тебе ще жалѣй.

Да ль е звѣздица

Свѣтла зорница,

Или мѣсець есенъ

На сводъ небесенъ?